

rund Sum, der forskjelligt kan fordeles til forskjelligte, der altsaa ikke ere fast ansatte, ikke er heldig for Bibliothekerne.

Tsberning: Den ærede sidste Taler sagde, at det at være fast ansat og pensionsberettiget, giver Manden en anden Holdning, end han har, naar han er ansat med den samme Løn og kun har Haab om Understøttelse, naar han bliver anbefalet dertil i Genhold til hans Alder, Tjenestetid og Flid. Sa, dette er vist nok, men denne Sidstes Holdning bliver efter al Rimelighed den bedste, fordi Manden erkjender, at han kun ved at lægge en særdeles Dydighed og Arbeidsomhed for Dagen kan vente at faae Pension, medens den Anden kan trodse paa sin Berettigelse, idet han kun gjør det høist Fornødne for ikke at blive dømt fra sit Embede; de ikke fast Lønnedes Holdning vil altsaa sikkert blive den bedste. Man har ibrig henpeget til, at man for de Lønninger, der her ere foreslaaede, ikke skulde kunne faae tilstrækkelig gode Kræfter, men jeg har ikke hørt Noget sige, at Bibliothekaren og Underbibliothekaren ved Universitetsbibliotheket vare maadelige Kræfter; det har Ingen sagt, og de ere villige til at tjene under saadanne Vilkaar, thi de have jo længe tjent under dem, og endog under ringere, saa jeg tror, at den Vanskelighed slet ikke er forhaanden. Idet man har talt om det meget Arbeide, der paaligger de Vedkommende, har man reent overseet, at man sammenblander to Ting, nemlig det, hvorom der er Spørgsmaal, idet vi give en Lønningslov, der, som man maa haabe, skal have en vis Varighed, naaget den kun er givet for 5 Aar, og — udgaaende fra, om det Arbeide, der skulde være gjort, virkelig er gjort — det Spørgsmaal, om det Arbeide, der foreligger ved Bibliotheket, kan fuldbyrdes. Man kan aldeles ikke lægge Vægt paa, at væsentlige Dele af det Arbeide, der skulde have været gjort, ere forsumte, og man kan ikke nu gaae ud fra, til Bibliotheket at staae saadanne faste Arbeidskræfter, som hovedsagelig skulle være bestemte til at oprette det Forsumte; dertil maa man tage forbigaaende Kræfter, der maae stilles i et ganske andet Forhold. Jeg vil henlede de ærede Herreres Opmærksomhed paa, at det,

hvori Vanskeligheden ligger, er det, der fra Begyndelsen af blev omtalt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Afd. Valgfreds (Schjern), nemlig: at det kongelige Bibliothek er det fjetteste i Europa; men Kongeriget, det særlige Kongerige, er ikke det fjetteste i Europa. Vi have opstillet en Tønde Hvede og ville have, at den skal bæres af en lille, svag Mand; vi komme derfor bestandig til at klage over, at han stønner, men han maa stønne under Byrder af den Art. For at man ikke nu skal gribe for dybt, skal jeg gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at de snart skulle blive indviiede i, at der skal udgives 30,000 Rd. til det kongelige Bibliothek, blot for at det kan sætte Foden ned under den Etage, hvori det boer, og dernæst vist et Par Gange saa meget for at indrette det nye Rum til Bibliothek. Saadanne dyre Instituter have vi her i Landet, fordi vi ogsaa have villet være med; Bibliotheket er det 6te største i Verden, derfor maae vi være sparsommelige med Hensyn til det, og især maae de, der interessere sig for disse Instituter og sympathisere med dem, ikke hvert Dieblis lægge for Dagen, at de tynge paa os som en Byrde. De maae vide at komme igjennem, og de maae lade deres Sympathie bringe dem til selv frivillig at hjælpe til med Bibliothekets Arbeide; thi for det, man sympathiserer saa alvorligt med, kan man ogsaa arbejde frivilligt. Man har her sagt, at Bibliothekarerne vanskeligt ville kunne erhverve Noget ved Skribentvirksomhed, men det berøver jo paa dem selv, og den Concurrence, som Professorerne foranledige for dem, skal virkelig ikke forjage dem fra Markedet. Naar man fastholder, hvad her er foreslaaet, tror jeg, man vil finde, at det Udvalget har raadet til, er godt. Sagen dreier sig jo ikke om disse Par Hundrede Rd., thi de ærede Herrer kunne være fuldkommen rolige for, at vi, saasnart det Dieblis indtræder, da der skal flyttes ned i den lavere Etage, ville finde, at man vil paakalde vor Hjælp til at opretholde en Mængde af disse Gjenstande; vi ville da komme til at give disse Par Hundrede Rd. og mange flere til, det kan man være rolig for, og saa ville vi vanskeligt kunne nægte det. Have vi først udgivet 30,000 Rd. til den Bro, der